

[Landbrugsministeren.]

ledes som landbrugets vilkår er, at få dets udgifter ned i samme grad som dets indtægter. Derfor er de stærkt svingende priser en af de største ulykker for landbruget, og det er naturligvis af den grund, man har gennemført en langtidsaftale, for derved ligesom at have en slags forsikring imod de ulykker, som prissvingninger medfører.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Aage Fogh har ordet for en kort bemærkning.

Aage Fogh: Den højtærede landbrugsminister spurgte mig, hvordan man ville klare det, når der var forskellige priser på forskellige markeder. Højtærede landbrugsminister, vi har jo klaret det hidtil. Vi har eksportvalg, der har truffet aftaler med hensyn til eksporten til de forskellige lande. Der var jo forskellige priser på forskellige markeder, og udvalgene virkede regulerende og fordelende af eksportkontingenterne, men handlede ikke selv. Jeg ville tro, at når vi kommer til at tale om tingene i udvalget, vil der være mulighed for at finde ud af, hvilke lempelser der kan gennemføres.

Jeg tror ikke, landbrugsministeren kan være uenig med mig i, at den ordning, vi har i øjeblikket, og som ganske vist har strakt sig over 16 år, har bevirket en så ulige behandling af landsmænd, at man må se at komme af med den så snart som muligt. Om man skal monopolisere handelen eller give den fri, må fremtiden vise. Jeg håber, det vil gå i retning af det frie, således at man skaber lighed for landsmænd. Jeg tror bestemt på, at den påstand, der er fremsat om underbydning på verdensmarkedet, tillægger man altfor stor betydning. Ingen vil nogensinde kunne bevise, at de monopoliserede udvalg ikke har taget den størst mulige pris hjem, men det er i hvert fald sikkert, at medens vi sad i udvalgsarbejdet her, fik vi med navns underskrift oplysning om, at nogle eksportører kunne have solgt både til Italien og Frankrig, men da de kom til udvalget, blev der nægtet dem tilladelse; udvalget overtog selv handelen med det resultat, at varerne blev solgt billigere, end de private eksportører havde kunne sælge dem. Vi gjorde ikke mere ud af det sidste gang, da loven blev vedtaget for en kort tid, men jeg husker, at jeg udtrykkeligt sagde ved tredje behandling, at kom den til at foreligge igen, måtte vi have sikkerhed for, at de oplysninger, vi havde fået med navns underskrift, ikke var rigtige; for hvis de viser sig at være rigtige, vil det være

tvivlsomt, om man tør stole på, at monopolhandelen altid bringer den højeste pris hjem. Men den er fri for konkurrence, og derfor har den let ved at vove den påstand. Jeg forstår meget vel, at landbrugsministeren skal have et hjælpemiddel gennem udvalgene, men jeg tror, at vi kan nå til visse lempelser, og jeg håber navnlig, at de vil kunne falde sammen med en lettelse af kød- og flæskerationeringen, således at hele det departement, der her er skabt, vil kunne afskaffes sammen med loven.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Af hensyn til tiden skal jeg undlade at imødegå, hvad landbrugsministeren sidst sagde om de omstændigheder, der havde foranlediget regeringen til at slutte Englandsaftalen, men jeg gør opmærksom på, at jeg ikke er indforstået med den fremstilling, ministeren gav.

Jeg skal nøjes med at rette et spørgsmål til ministeren i anledning af det, han sagde om prisklausulen i Englandsaftalen. Hjemler denne prisklausul ret til nu at rejse priskrav overfor England? Hjemler den ret til at forlange, at de priser, England betaler for danske landbrugsprodukter, skal sættes i vejret, så de kommer til at modsvare de reelle priser, der var aftalt før devalueringen? Og hvis denne prisklausul hjemler Danmark ret til at rejse priskrav, agter regeringen så at gøre det?

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Jørgen Gram har ordet for en kort bemærkning.

Jørgen Gram: Jeg tør naturligvis ikke påstå, når en række organisationer som de her omhandlede har bestået i en lang årrække, at der så ikke kan være begået en eller anden fejl. Selvfølgelig, det skal da nok være tilfældet. Nu går det jo omtrent mod enden — sådan synes det at ligge i hvert fald —, men alligevel kan det jo godt være, at en og anden har fremsat en påstand, som vi kunne have behov at få ind til udvalget.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Peder Jakobsen i al venskabelighed, at såfremt klagen over et bestemt forhold i det udvalg, jeg har med at gøre, skulle være af en sådan art, at den har nogen betydning, vil jeg bede om, at den sag må blive forelagt i det udvalg, som nu bliver nedsat her. Der kan jo også være andre, som på-